

מיכתבים

לתפארת מחנה ישראל

על ניידותו של ח"כ דויד מגן
(שמיר הבטיח לי...), העולם הזה
(12.7.89).

בשביל מה להיטפל לדויד מגן רווקא על
שהחליף כביכול מחנות והיה מאיש מחנה
שרון לאיש מחנה שמיר.

ואם הוא החליף, אז מה. האם כבר אסור
להחליף מחנות. הלא ח"כ מגן החליף, כעבר,
גם את שם מישפחתו ואיש אינו מגנה אותו
על כך. אולי בגלל זה שהחלפה הזאת היתה
לתפארת מחנה ישראל.

כאשר נולד דויד מגן לפני 44 שנה במא
רוקו לא קראו לו דויד מגן. קראו לו דויד
מונסונגו.

שמות מן ההפטרה

על זיהוי שגוי של אנשי ציבור
(העולם הזה 12.7.89).

כולנו מכירים את המושג "שמות מן ההפ"
טרה". מעולם לא הבנתי מה בדיוק מקור ה
מושג הזה. האם הכוונה היא שקוראים למי
שהו ישעיהו (כשם הנביא שמדבריו קוראים
בהפטרה) שעה ששמו, כעצם, יחזקאל וכו' או
מה?

בכל אופן, העולם הזה הצליח, בגליונו
האחרון, לספק שפע שמות מן ההפטרה:

● במדור תשקיף ("מסיבה כנסה מתייעל")
מצטט העולם הזה את נציב מסיבה כנסה
החדש משה שבטי, מה שבטי, מי שבטי. שמו
של נציבה מסה החדש הוא משה גביש.

● בראיון של דפנה ברק עם ח"כ דויד מגן
מספר מגן, כי היה, יחד עם אריק שרון, בכר
מיצוה של בנו של חבר הכנסת צדוק דהרי.
עברתי על שמות 120 הח"כים של הכנסת
ה-12 ואין שם לא צדוק ולא דהרי.

שמעון ברון, ירושלים

● נציב מסיבה כנסה, החל מן הרא
שון ליוני 89, הוא אבן משה גביש וצדוק
דהרי עדיין איננו חברי כנסת. הוא חבר
מרכז הליכוד.

הקרוקודיל של קריסטל

על יומן מסע רוסי ("פרידה
מרוסיה", "דף חדש", העולם הזה
(5.7.89).

ממש צר לי שנתן זך סיים את סידרת זיכ
רונות המסע שלו לברית המועצות. איזה יו
זאכסטאן עד קרוקודיל (שבועון הקאריקטור
רוח) ומקריסטל (שכנראה עדיין איננה מופי
עה על מסכי הטלוויזיה במרחבי מידברות
ברית המועצות האסיאתיות) עד קצף גילוח
(שכנראה קשה מאוד להשיגו בברית
המועצות).
לאה ברב, חלאיבי

העולם הזה

השבועון של ישראל

העורך הראשי: אורי אבנרי
מנהל: אברהם סיטון
מנהלת מחלקת מודעות:
רינה מיטריני

המערכת והמינהלה:

תליאביב, רחוב גורדון 3
(ת.ד. 136, מיקוד 61001)
מלפון: 03-232262/3/4
פקס: 03-245130
המו"ל: העולם הזה בע"מ
הדפסה: הדפוס החדש
הפצה: גר
תליאביב, יד חרוצים 7
מלפון: 03-377056

המנהל הכללי: דויד גרשנינביץ

עים נרדמו. וגם לוא נרדמו — הרי הנהג
נאבק עם התוקף על ההגה, לאורך 100 מט'
רים — איך זה שלא הפליט קריאה?
אמיר הופך במחנה תיאוריות שונות, אך אף
אתה מהן אינה מספקת. התעלומה נשארת
בעינה.

האם הפיגוע, שפגע בו כליכך קשה, הש
פיע על ריעותיו הפוליטיות? כמי שגרל על
בירכי העולם הזה, הוא דוגל בשלום ישראלי
פלסטיני, ומאמין שזהו הפיתרון היחיד האפי
שירי. הוא היה מסור לרעיון זה בכל ליבו. האם
זה לא השתנה?

לגמרי לא, אומר אמיר. להיפך. הוא איתן
כיום בדעתו יותר מאשר אי פעם. מוכרחים
להגיע לפיתרון. מוכרחים לדבר עם אש"ף.
מוכרחים להחזיר את השטחים הכבושים לעם
הפלסטיני, כדי שתהיה לנו מדינה של שלום
וצדק.

גם עכשיו, כאשר הוא שוכב על גבו, כשי
הוא טובל מן הטיפולים הקשים והמייגעיים
ויודע כי זה ימשך עוד הרבה זמן, מה מראיג
אותו? היחס לעוכרים הערבים בבית החולים.
אין בליבו טינה נגד תוקפי האוטובוס, וגם לא
תאוות נקם.

הדרכה המרשים ביותר אצל אמיר אברמסון
הוא מצבו הנפשי. אמיר הוא אופטימי — הן
לגבי עתיד המדינה, הן לגבי עתידו שלו.
במישור האישי, הוא יודע שלפניו מאבק ארוך
וקשה. "אני אחזיק מעמד", הבטיח לכני
מישפחתו ולנו. ואשר למדינה, הוא מאמין —

רחל אבנרי, העולם הזה

אמיר ו"העולם הזה" בבית החולים
ליד לוח החרופות

כמוני — שאנחנו בדרך המלך לפיתרון, גם
אם צפויים לנו עד אז מעשי אכזריות טרא
גיים. חוששני ששינוי חריגים בארץ מבחינה
זו.

כפי שאמרתי לו: נאתי לעורך, ויצאתי
מעורך.

תיזכורת למערכת

סיפורי את סיפורו של אמיר אברמסון
בישיבת המערכת השבועית. אמרתי לעמי
תינו: אם אלה הם הקוראים שלנו, זה מטיל
עלינו אחריות כפולה ומכופלת — להתייחס
אל תפקידנו במישור רצינות, לכבד את הרי
מה המוסרית ורמת האינטליגנציה של הקור
אים, ולהיות ראויים להם.

מישאבק מחר את אמיר, אהאל לו בשם כל
מישפחת העולם הזה — חברי המערכת והי
קוראים — החלמה מהירה. אין צורך לאהל
לו רוח איתנה. יש לו די לגודוד שלם.

קוראים שירצו לכתוב לאמיר יוכלו לש
לוח את מיכתביהם למערכת העולם הזה,
ואני אביא לו אותם בביקורי הבא אצלו.

דיברנו, כמוכר, על הפיגוע. נשאר
הרבה תמיהות. איך זה קרה שאיש מן הנוס
עים לא הבחין כמה שמתרחש, בשעה שה
התרחש? הרי האוטובוס נסע בסך הכל 45
דקות, בשעה 11 בבוקר. לא יתכן שכל הנוס

לוא י'י'.

השבוע היכרתי קורא יקר של העולם
הזה. שמו אמיר אברמסון, ואני רוצה להקדיש
לו מדור זה.
זה הסיפור:

כיום החמישי טילפנה לי רות דיין ואמרה
שיש בפייה בקשה. בנדודה אמיר נפגע כפי
גועיה האוטובוס בדרך לירושלים, והוא אחד
הפצועים הקשים ביותר. יש בפי רק בקשה
אחת: שאנו לבקר אותו בבית החולים.

מא שחר נעוריו, ממלא העולם הזה תפי
קיד מרכזי בחייו. אם אנו לבקר, זה ישמח
אותו מאוד. ואני, וישפיע לטובה על מצבו.
נסענו — רחל ואני — לתל-השומר.
אמיר שוכב במחלקה האורתופדית כשכל

רחל אבנרי, העולם הזה

פצוע אמיר אברמסון
12 יוני 82

גפיו מרוסקות. גופו מכוסה בכוויות. כרגע
הוא יכול להניע באופן חופשי רק את ראשו
וארבע אצבעות יד שמאל.

קורא בן 12

הוא בן 32, ירושלמי, איש-מחשבים
בתפקיד אחראי, נשוי מזה שלוש שנים למא
גי.

בשעת האירוע ישב מאחורי הנהג, אך לא
ראה דבר מההתרחשויות. הוא נזרק מן האו
טובוס הנוער, מרוסקי-אברים ומכוסה-כחוויות.
הוא ידע שבעוד רגע עלול האוטובוס להת
פוצץ. כאשר חשו אליו המצילים — ובראשם
אברך ממוצא תימני — הם ניסו להרימו, אך
כשרו השרוף נשאר בידיהם. כשנתעו, האץ
בהם אמיר לאחוז בעצמותיו החשופות, וכך
הרויקו אותו מן האוטובוס. העלאתו לכביש,
כשהוא סובל מכאבי-תופת, היתה מיבצע
קשה.

הוא קיבל את פנינו בחיוך. ציפיתי למצוא
אדם הרוס, השרוי בריכאון, הופתעת למצוא